

обыколенъ отъ природныя причины които дѣйствовать на него непрѣстанно; има външныя чувствованія, които му даватъ да познава и най-малкото противно; и тъй тутакъ си чувствува всяко природно зло, и търси отбѣгваніето или исцѣляваніето му. Но нравственныя болѣдуванія сж нечувствуемы, и, това което е по-лоше, налѣтватъ всякога съ чувства на измамливѣ сласть; отъ това чловѣкъ става злочестъ и страда, безъ да знае истиннитѣ причинѣ, за да ѣх отмахне и истреби. Отъ тука става че много нрави и обычаи, въведени въ градове и народы безъ никакво сумнѣніе че сж вредителны, стаахли сж слѣдъ врѣме губителны.

Вгоро, господаритѣ и владѣтелитѣ на градоветѣ и народытѣ, като нечувствуватъ или като не искатъ да чувствуватъ, че истинната тѣхна слава, сила и благополучіе зависятъ отъ правото образование и отъ добрытѣ нравы на подданицитѣ, не щятъ ни знайтъ за възпитаніето имъ и за нравственото тѣхно поученіе, и много пѣтъ даже развращаватъ ги политически, безъ да знайтъ че народъ развратенъ по нравы и неученъ неможе никога да бжде твърда подпорка на прѣстола, нито оръдіе на благополучіе и слава.

Когато Великій Александръ видѣлъ гробътъ на Ахилеса, ублазявалъ тогожь юнака, защото и додѣ былъ живъ былъ си придобылъ такъвъ единъ пріятель като Патрокла, и подиръ смрътьтъ си такъвъ възпѣвателъ, какъвто былъ Омиръ; но на властътъ, стига само да иска; на всякой владѣтель въ рѣцѣтъ е да му бждятъ всичкытѣ подданици Патрокловци пріятели приживѣ, и подиръ смрътьтъ му Омировци възпѣватели: единственното срѣдство е ученіето и нестроптивото образование на нравытъ на народа.
